

To af udvalgets spørgsmål og by- og boligministerens svar herpå

Spørgsmålene og svarene er optrykt efter ønske fra V, KF, DF, CD, FRI og KRF.

Spørgsmål 1:

Ministeren bedes redegøre nærmere for, hvorledes ministeren agter at udfylde den i lovforslagets § 1, nr. 1, indeholdte ministerbemyndigelse til at kunne fastsætte nærmere regler om udformning af støtteordningen til etablering af almene boliger til yngre fysisk handicappede.

Svar:

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 3, at by- og boligministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om støtte til etablering af boliger til yngre fysisk handicappede, jf. § 1, nr. 1.

Jeg agter at udfylde bemyndigelsen på følgende måde:

Ifølge et skøn fra Formidlingscenter Øst er der på kort sigt behov for etablering af i størrelsesordenen 1.300 nye boliger til yngre fysisk handicappede, der i dag enten bor i amtskommunale botilbud eller på kommunale plejehjem. Jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål 2 af 1. december 2000. Derfor vil jeg i første omgang reservere støtten til nybyggeri af almene boliger.

Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål 2 vil en del af boligerne formentlig blive tilvejebragt ved ombygning af især plejehjem eller ændret indretning eller anvendelse af eksisterende boliger. Adgangen til at ombygge plejehjem er imidlertid allerede særdeles gunstig, og en yderligere støtte til ombygning vil derfor efter min opfattelse ikke have nogen stor effekt på tilvæksten af boliger. Ændret indretning af eksisterende boliger kan støttes af Socialministeriets andel af puljen.

Jeg forventer, at ansøgningerne om støtte altovervejende vil vedrøre almene ældreboliger, da målgruppen normalt vil have behov for, at der er servicearealer i umiddelbar tilknytning til boligerne. Der bliver altså oftest tale om plejeboliger. Der er dog også adgang til, at boligerne kan etableres som familie- eller ungdomsboliger.

Bortset fra den foreslåede særlige støtte vil almenboliglovens almindelige regler gælde, her-

under reglerne om finansiering, støtte og bygherrekreds. Når boligerne opføres som almene ældreboliger, vil både almene boligorganisationer, kommuner, amtskommuner og selvejende institutioner kunne være bygherrer.

Boligformen vil altså få en bred bygherrekreds. Private, foreninger, organisationer o.l. har mulighed for at stifte en selvejende institution, som kan opnå støtte til etablering af ældreboliger for yngre fysisk handicappede.

Det er min hensigt at udforme den særlige støtte som en statslig refusion af en del af den kommunale/amtskommunale grundkapital på 14 pct. Dermed ydes støtten som et engangsbeløb, sådan som det er forudsat i de almindelige bemærkninger.

Med denne særlige støtte forøges kommunernes og amternes incitament til at give ovennævnte bygherrer tilsagn om støtte til etablering af den særlige boligform. Når støtten ikke ydes direkte til bygherren, skyldes det at bygherren ikke selv har udgifter til etablering af boligerne. Boligerne finansieres som alle andre almene boliger med 14 pct. kommunal/amtskommunal grundkapital, 84 pct. støttet realkreditlån og 2 pct. beboerindskud.

Støtten afspejler de særlige udgifter, der kan være til etablering af denne boligform, f.eks. er der ofte behov for mere plads, særlig indretning af køkkenen o.l. Den væsentligste begrundelse for at yde særlig støtte er dog det tab af fleksibilitet, som følger af, at boligerne skal forbeholdes en relativt snæver gruppe, som ofte bor geografisk spredt. Etablering af boligerne vil ofte kræve samarbejde mellem flere kommuner eller kommuner og amter imellem.

For at sikre det særlige sociale miljø for de yngre beboere vil jeg stille som vilkår for den særlige støtte, at boligerne i de første 10 år ikke må udlejes til andre end yngre fysisk handicappede under 60 år. Hvis vilkåret tilsidesættes, bortfalder støtten.

Det er hensigten, at den særlige støtte skal udgøre 40.000 kr. pr. bolig, dog maks. 40 pct. af kommunens udgift til grundkapital.